

[Niels Helveg Petersen]

Vi er her ved afslutningen af en ejendommeligt debat. Jeg finder det vigtigt at slå fast, at vi i det radikale venstre ikke ønsker – og vil modarbejde – en udvikling, der indebærer, at vores udenrigspolitiske beslutninger lægges ind i EF-samarbejdet. Vi ønsker reel handlefrihed, ikke kun formel. Om sagen ikke har været godt for andet, så har denne sag i hvert fald gjort det indlysende klart, at der her i salen er et flertal imod anvendelse af artikel 113 til rene udenrigspolitiske beslutninger. Jeg vil gerne sige til regeringen, at dette bør regeringen ikke alene notere sig, men være fuldstændig klar over i sine oplæg under EF-forhandlinger. Dette er alvorligt ment, og jeg tror ikke, den situation vil kunne opstå igen – i hvert tilfælde ikke med radikal tilslutning – hvor man vedtager udenrigspolitiske sanktioner i henhold til artikel 113.

Om sanktioner vil jeg sige, at det efter vores opfattelse principielt må være sådan, at sanktioner for at indføres skal opfylde to krav. De skal virke, og de skal være besluttet af FN. Sanktionspolitik, der ikke opfylder disse betingelser, vil som oftest være meningsløs. Jeg skal derfor understrege, at det alene er hensynet til en mulig uheldig udvikling omkring Polen, der er baggrunden for, at vi i dag støtter lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Når hr. Niels Helveg Petersen forsøger at give en fortolkning af, hvorfor vi ikke specifikt nævnte spørgsmålet om, hvorvidt vi kan komme ud af forordningen, må jeg sige, at det bygger på en misforståelse, at vi skulle have ændret holdning i forhold til, hvad vi tidligere har sagt. Men sagen her drejer sig om mandatet. Det fremgår ganske klart af de referater, vi har fået, og af det materiale, vi har fået, at markedsudvalget den 20. december gav et mandat til en forlængelse af forordningen på 2 måneder. Det fremgår derudover ganske klart, at regeringen stemte for en forordning på 1 år, og at man tog nogle forbehold i forhold dertil. Men mandatet er overskredet alene af denne grund.

Et andet spørgsmål er, om vi kan komme ud af forordningen igen. Hr. Niels Helveg Petersen henviser til et foredrag af chefen for den juridiske tjeneste i EF-Kommissionen.

Jeg vil egentlig godt høre, om regeringen deler de synspunkter, som hr. Ehlermann, som han hedder, har givet udtryk for, og som hr. Niels Helveg Petersen refererer så kraftigt til. Sådan som jeg læser både det notat og de øvrige svar, vi har fået, ligger der i artikel 224-proceduren det, at det forudsættes, at man gennemfører tilsvarende nationale foranstaltninger. Sådan har vi læst det. Men o.k., vi vil da håbe, at hr. Niels Helveg Petersen har ret, at vi kan komme ud af forordningen, når vi her i dag stemmer lovforslaget ned. Det håber jeg naturligvis. Men hvis vi ikke kan det, er der tale om en alvorlig sag. Det er derfor, vi ønsker at gå ind i sagen på nuværende tidspunkt, og det er derfor, vi fastholder det vigtige i, at mandatet blev overskredet. Det burde ikke være overskredet.

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Med hensyn til spørgsmålet om mandatets udformning vil jeg gentage over for hr. Holger K. Nielsen, at jeg finder det ikke godt-gjort, og jeg erindrer ikke, at mandatafgivelsen havde den snævre form, som hr. Holger K. Nielsen påstår.

Jeg noterer, at også hr. Holger K. Nielsen håber på, at den fortolkning, som Kommissionens juridiske tjeneste anlægger, er holdbar. Jeg tror, den er holdbar – især fordi der er klare fortilfælde vedrørende Italien og Irland. Baggrunden for hr. Ehlermanns udtalelser er nemlig den, at Italien og Irland tidligere stod uden for en forordning uden at gennemføre nationale sanktioner. Hvis ikke det er et klart fortilfælde, så ved jeg ikke, hvorledes man skal finde et klart fortilfælde. På det grundlag finder jeg, at den videre diskussion om, hvorvidt Danmark er bundet eller ej, bør høre op. Jeg forstår også på hr. Holger K. Nielsen, som udtrykker håb om, at dette er holdbart, at heller ikke SF eller socialdemokratiet har nogen interesse i at påstå, at vi er bundet.

Steen Folke (VS):

VS har fra starten vendt sig skarpt imod de her debatterede sanktioner imod Sovjetunionen. Ikke fordi vi ikke er enige i, at der faktisk foregår en undertrykkelse i Polen, som vi også gør hvad vi kan for at bidrage